

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬੀਫੋਰ ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਚਮਨ ਲਾਲ, ਆਦਿ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਗੂਰੀ, ਆਦਿ-ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1948 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 328 ।

ਕਸਟਮ, (ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ)- ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ— ਮਹਿਰੇਲੀ ਦੇ ਗੋਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ,— ਕੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ — ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਅਮ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ 60 ਅਤੇ 61—ਕੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਸਬੂਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਸਟਮ ਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਰੇਲੀ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਗੋਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1911 ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਿਤ ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਅਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 60 ਅਤੇ 61 ਦੇ ਜਵਾਬ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਸਟਮ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ।

22 ਮਾਰਚ 1948 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਭਨੇਟ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਦੀ ਮਿਤੀ 25 ਨਵੰਬਰ 1947 (ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਖੇਵਟ ਨੰ: 156 ਅਤੇ 159 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮੁਹੱਲਾ ਮਹਾਜਨਾਂ, ਮਹਿਰੇਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਜ਼ਮੈਂਟ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਇਹ ਹੁਕਮ 1948 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 328 ਅਤੇ- ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1948 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 328 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਹਿਰੇਲੀ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਗੋਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਧੀਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੀ- ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 187, ਡਬਲਯੂ 'ਏਕਗੰਨ' 188, 163, 224, 279 ਅਤੇ 65 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਮਕਾਨ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਜੱਦੀ ਹਨ।

ਹੁਣ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਜੇ-ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ 15 ਅਗਸਤ 1940 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18 ਨਵੰਬਰ 1940 ਨੂੰ ਸ. ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬੁੱਧ ਰਾਮ। ਚੰਨੇ, ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੀ ਮਾਤਾ ਚੰਨੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਧੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਸਵੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ 19 ਦਸੰਬਰ 1941 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਹਿਰੋਲੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਗੈਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਇਸ਼ੂ ਫਿਕਸ ਕੀਤੇ ਗਏ :-

- (1) ਕੀ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮਾਮ ਸੰਪੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਡਿਗਰੀ-) ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਗੈਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰੀਤ?
- (2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਬੁੱਧ ਰਾਮ, ਮੁਦਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਨੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ?

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਹਿਰੋਲੀ ਦੇ ਗੈਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 156 ਅਤੇ 159 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮੁਹੱਲਾ ਮਹਾਜਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਖੁਦ ਸਨ- ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਚੰਨੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

25 ਨਵੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 156 ਅਤੇ 159 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮੁਹੱਲਾ ਮਹਾਜਨਾਂ, ਮਹਿਰੌਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

22 ਮਾਰਚ 1948 ਨੂੰ ਫਸਟ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਿਸਟਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1911 ਵਿਚ ਸੰਕਲਿਤ ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 61 ਦੇ ਜਵਾਬ ਇਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹਨ।

1942 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 61 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1234 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 61 ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਤੋਂ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਰੀਫ, ਜੇ. (ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ., ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ) ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ 60 ਅਤੇ 61 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ; ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਰੀਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਨਾਲ ਜੁੜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਰੌਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗੋੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਇਕ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਿਵਾਜ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 17 ਲਾਹ. 84 ਖਰਖੰਡਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਗੋੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧੀ ਨੇ 8ਵੀਂ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 7 ਪੀਆਰ 1916 ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਨੇ ਗੁੜਗਾਓਂ ਜ਼ਿਲੇ ਦੀ ਪਲਵਲ ਦੀ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿੱਚ ਥਰਡ ਡਿਗਰੀ ਜਮਾਂਦਰੂ ਜਰਮ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਜਿਆਦਾਤਰ ਕਬਾਇਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਰੌਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗੋੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇੱਕ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੀਮਾ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਕੇਸ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਵੀ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਠੇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰੀਤ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੋਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ

ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਪੀਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰੋ। ਇਸ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

1942 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 1234 ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ। 1942 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1234 ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਾਲਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ-ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਈ-ਯਮ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 61 ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਸਟਮ ਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 61 ਅਤੇ ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1911 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਸਵਾਲ 60. ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਕੀ ਹਰਨਾਮੀ ਉਹ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਵੰਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਕਿੰਨੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ 60. ਸਾਰੇ ਕਬੀਲੇ-ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸਵਾਲ 61. ਕੀ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ (1) ਅਚੱਲ ਜਾਂ ਜੱਦੀ, ਜਾਂ (2) ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਚੱਲ ਜਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੈ?

ਉੱਤਰ 61. ਸਾਰੇ ਕਬੀਲੇ - ਧੀਆਂ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਪਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰਾਸਤ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਦੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ, ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

”

ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1942 ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 61 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1234 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਜੱਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 61 ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧਾਰਨ ਘਰੇਲੂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ. 60 ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੇਅੋਲਾਦ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਧੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਅਖੀਰਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਦਰੂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਵਾਲਾ ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹੈ।

ਛਾਪੇ ਗਏ ਰੀਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 60 ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1234 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੇਜ਼ 1942 ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਬਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਨਾਲ ਜੁੜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ 1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 328 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਹਿਰੋਲੀ ਦੇ ਗੌੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਵਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਸਟਮ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਵ ਪੱਖ -ਅਪੀਲੈਂਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮ, ਹੀਰਾ ਅਨੂਰੀ ਲਾਲ, ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਸ਼ਿਬਾ, ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 87 ਸਿੰਘ, ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋ ਰਾਮ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ, ਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਿਰੀ ਰਾਮ 1913 ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸ. ਨਿਹਾਲੀ, ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਨਵੰਬਰ 1918 ਵਿਚ ਐੱਮ. ਨਿਹਾਲੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 87 ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 17 ਦਸੰਬਰ, 1918 ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸ਼ਰਫੀ, ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 19 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿਹਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸ਼ਰਫੀ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 11, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਅਸ਼ਰਫੀ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸ਼ਰਫੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D.87 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ Mst. ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਅਸ਼ਰਫੀ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸਵੈ-ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ Mst. ਅਸ਼ਰਫੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ

ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸ਼ਰਫੀ ਨੇ 20 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਸੀ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 87, ਨੂੰ 17 ਦਸੰਬਰ 1918 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, 20 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਸ਼ਰਫੀ ਆਪਣੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 72, 1936/37 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 876/64 ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਹੀਰਾ ਲਾਲ, ਮੰਡੋਬੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਝੱਜਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ 1909 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਹਿਸੀਲ ਝੱਜਰ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 56 ਅਤੇ 57 ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। -ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਂਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 61 ਦੇ ਜਵਾਬ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 72 ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ.103 ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇੰਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਅਗਸਤ 1916 ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਖ ਲਾਲ ਅਤੇ ਰਾਮਜੀ ਲਾਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪਿਰਥੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ.103 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਖ ਲਾਲ, ਡੀ.ਡਬਲਿਊ. 24, ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਧੀ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਮ ਨਾਲ ਬਦਮੇ। ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਗੌਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਵਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੀ ਇਕ ਬੇਟੀ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਖ ਲਾਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਬੂਤ ਡੀ.ਡਬਲਿਊ. 24, ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ Mst. ਬਦਮੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੀ ਧੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਮੁਖ ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਾਮਜੀ ਲਾਲ ਸੂਜੀ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪਿਰਥੀ ਰਾਮਜੀ ਲਾਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 103 ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਸਟਮ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 106 ਪਿੰਡ ਖੇੜਾ ਖੁਰਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸ਼ਿੱਬਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸ਼ਿੱਬਾ ਜਾਤ ਪੱਖੋਂ ਗੌਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ। ਸ਼ਿੱਬਾ ਦੀ ਮੌਤ ਜੋ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ 1926 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਢੇਲਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਬਿਹਾਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਭੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਸੁਖਦੀ, ਅਮੀਨ ਲਾਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ। ਬਿਹਾਰੀ ਅਤੇ ਅਮੀਨ ਲਾਲ ਸ਼ਿੱਬਾ ਦੇ ਭਰਾ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿੱਬਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਿੱਬਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਿੱਬਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 105 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸ਼ਿੱਬਾ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 106 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 99 ਨਾਨਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਤਾਜਪੁਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਗੌੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇੰਤਕਾਲ 10 ਜਨਵਰੀ 1943 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾਨਕ ਦੀ ਧੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਨਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ 10 ਜਨਵਰੀ 1943 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 97 ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਾਲੂ ਮੱਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਬਿਸ਼ਨ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ, ਹਰ ਨਰਾਇਣ, ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ, ਤਹਿਸੀਲ ਝਾਅ ਜਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਗੌੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਧੀ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਝਜਰ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਅਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 97 ਬਚਾਓ-ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 87 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ - ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D.87 ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਸਟਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ ਕਿ ਮਹਿਰੌਲੀ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਗੌੜ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜੱਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 328 ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਈ. ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |